

מ"ת 20365/04/23 - כאיד היבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בעכו

מ"ת 20365-04-23 מדינת ישראל נ' היבי
תיק חיצוני: 132627/2023

לפני המבקש נגד המשיבה	כבוד השופטת דנה עופר
כאיד היבי	
מדינת ישראל	

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בתנאים המגבילים שהושתו על המבקש, עד לתום ההליכים בתיק העיקרי.

בגדר בקשתו עותר המבקש -

א. לביטול מעצר בית לילי שהושת עליו על פי החלטה מיום 2.11.23;

ב. לביטול פסילת רישיון הנהיגה.

2. הנימוק העיקרי לבקשה הוא חלוף הזמן עד כה, כאשר לטענת המבקש, סיומו של ההליך העיקרי עוד רחוק.

לטענת המבקש, אשתו בהיריון מתקדם וצפויה ללדת בעוד כחודש ימים. עם לידת התינוק, נוסף לשלושה ילדים קטנים, יגבר הצורך בניידות המבקש, לרבות נהיגה למקומות שונים, וההגבלות הקיימות יקשו מאוד על המשפחה.

המבקש מדגיש, כי אין לו עבר פלילי, וכי הוא הוכר כסובל מבעיות רפואיות-נפשיות. לטענתו, עד היום לא הפר את התנאים וניתן לתת בו אמון.

לעניין רישיון הנהיגה טוען המבקש, כי בהתאם להוראות החוק, ברירת המחדל היא פסילת הרישיון למשך שישה חודשים, ואלו חלפו. המשיבה לא ביקשה להאריך תקופה זו, ולמעשה הפסילה בטלה.

3. לטענת המשיבה, למבקש מיוחסות עבירות חמורות, כמפורט בכתב האישום. בין היתר נטען בכתב

עמוד 1

האישום, כי המבקש האיץ את מהירות נסיעתו לאחר שנתבקש לעצור, ופגע בשוטר, שנפל ונחבל. כל זאת עשה בעת שהוא פסול מלהחזיק רישיון נהיגה.

עוד טוענת המשיבה, כי המבקש הוא שגרם לדחיית ההליך העיקרי, ועדיין לא השיב לכתב האישום.

לטענת המשיבה, התסקיר שהוגש בעניינו של המבקש הצביע על הסיכון הגבוה להישנות העבירות, ועל כן אין להסיר את התנאים המגבילים שנתרו, לרבות פסילת רישיון הנהיגה, לאור העבירות שבהן נאשם. למבקש אמנם אין עבר פלילי, אך יש לו עבר תעבורתי שכולל 29 הרשעות.

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי בשלב זה ניתן להסיר את תנאי מעצר הבית הלילי.

יזכר, כי לאור חומרת העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום הוא נעצר בפיקוח אלקטרוני מאז 21.5.23. בהמשך, לאור טענות לעניין מצב בריאותי (נכות בתחום הנפשי) אושרו חלונות פיקוח יומיים בין 17:00 ל-20:00 (החלטה מיום 24.8.23), ומאוחר יותר הורחבו החלונות היומיים בשעה נוספת (החלטה מיום 14.9.23). הפיקוח האלקטרוני הוסר בהמשך, בהחלטה מיום 2.11.23, ואז הושת על המבקש מעצר בית לילי.

מאז הוסר הפיקוח האלקטרוני ועד היום חלפו כחודשיים וחצי.

אין טענה להפרות מהותיות של התנאים שהושתו על המבקש - לא תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני ולא תנאי מעצר הבית; כל זאת לאורך תקופה משמעותית של שמונה חודשים. כך גם, אין טענה להישנות ההתנהגות העבריינית לאורך התקופה האמורה.

סבורני כי בנקודת הזמן הנוכחית, נוכח העדר עבר פלילי, ניתן לתת אמון במבקש כי יתייצב להמשך הדיונים במשפטו, ולמעשה אין עוד צורך בהותרת מעצר הבית הלילי על כנו. נוכח הנסיבות המשפחתיות והלידה הצפויה בקרוב, הותרת תנאי מגביל זה על כנו עלול להכביד על המבקש יתר על המידה, ושלא לצורך.

5. אשר לפסילת רישיון הנהיגה:

הפסילה עד תום ההליכים התבקשה על פי סעיף 46 לפקודת התעבורה, המסמיך את ביהמ"ש, במקרים המפורטים בסעיף, לפסול רישונו של נאשם עד לגמר בירור דינו, כלומר - עד לתום ההליכים.

סעיף 50(ב) לפקודת התעבורה קובע -

"עברו ששה חדשים מיום שנפסל בעל רישיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא ניתן פסק דין לגבי המעשה או המחדל שבגללם נפסל - בטלה הפסילה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת".

בבש"פ 4719/23 קבועה נ' מדינת ישראל (20.7.23), נאמר לעניין זה:

"הסעיף מהווה מעין הוראה שיוּרית לפיה רק אם בית המשפט לא הורה אחרת, כלומר לא קצב את משך פסילת הרישיון, בין אם מראש ובין אם בהמשך, תכנס לתוקפה ההוראה הסטוטורית לפיה תקופת הפסילה תהא למשך 6 חודשים לאחרים נדרשת המשיבה לבקש הארכה. אך ברירת המחדל היא כאמור התקופה אשר קצב בית המשפט".

כן ראה בבש"פ 6431/10 מרמלשטיין נ' מדינת ישראל (13.9.10), שנזכר וצוטט בהחלטה הנ"ל, ושם נאמרו הדברים הבאים:

"על פי הוראת סעיף 50(ב) לפקודה, אם חלפו שישה חודשים מיום פסילת הרישיון וטרם ניתן פסק דין בעניינו של הנאשם, בטלה הפסילה אלא אם הורה בית המשפט אחרת. משמעות הדבר היא כי בהעדר הוראה אחרת, התקופה שנקצבה על-ידי המחוקק לפסילת רישיון היא שישה חודשים ובתום פרק זמן זה, ובמידה והמדינה סבורה כי יש צורך בהארכת משך הפסילה, עליה לשוב ולפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט, אשר יכריע בה לאחר איזון בין אינטרס הציבור בהרחקת הנאשם מן הכביש לבין אינטרס הנאשם, תוך מתן משקל הולם לחלוף הזמן".

6. בענייננו, ביהמ"ש לא קצב את תקופת הפסילה, אלא הורה על פסילת הרישיון עד לתום ההליכים (החלטת כב' השופט חאמד מיום 21.5.23).

המבקש הפקיד תצהיר בדבר הפקדת רישיון ביום 3.7.23. מאז ועד היום חלפו ששת החודשים, אולם המשיבה לא פנתה לבית המשפט בבקשה להורות על הארכת תקופת הפסילה מעבר לתקופה זו. עמדתה של המשיבה להארכת תקופת הפסילה עד לתום ההליכים באה, למעשה, רק כתגובה לבקשתו של המבקש להורות על ביטולה.

החוק קובע, כאמור, ברירת מחדל של שישה חודשים לפסילת רישיון בשלב הביניים, שבין הגשת כתב האישום ועד להרשעה. לביהמ"ש סמכות להורות אחרת, ולהאריך את הפסילה. השאלה היא אם יש הצדקה בנסיבות דן להורות על הארכת תקופת הפסילה מעבר לשישה חודשים.

7. מחד גיסא, על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, המבקש פגע ברכבו בשוטר, ואף בעשותו כן נהג כשהוא פסול מלהחזיק רישיון נהיגה. עובדות מחמירות אלו מצביעות על הצדקה לכאורה להארכת תקופת הפסילה אף מעבר לשישה חודשים.

מאידך גיסא, למבקש עומדת חזקת החפות. נוסף על כך, המבקש הצביע על נסיבות אישיות-משפחתיות שבעטיין הימשכות הפסילה תכביד ותקשה עליו, במיוחד לאור הלידה הצפויה בקרוב של ילד רביעי במשפחה.

זאת ועוד, סיומו של המשפט רחוק. תהא אשר תהא הסיבה לכך שעד היום לא השיב המבקש לכתב האישום (לטענתו, התקיימו הליכים שונים שהצדיקו את דחיית מתן התשובה), הרי שסיומו של המשפט, אם יכפור המבקש באשמתו, אינו צפוי במרוצת החודשים הקרובים לאור עומס הדיונים בביהמ"ש, במיוחד על רקע המצב הביטחוני בחודשים האחרונים ודחיית דיונים בשל כך, ולאור העדיפות הניתנת לתיקי עצורים.

לאור השיקולים מזה ומזה, אני סבורה כי ידם של השיקולים נגד הארכת הפסילה על העליונה. אם יימצא המבקש אשם בדיון, הרי שיישא את עונשו, ובכלל זה סביר להניח כי ייפסל רישיון הנהיגה שלו; אלא שבינתיים הוא בחזקת חף מפשע, ואין להקדים את העונש להרשעה.

לכך יש להוסיף את העובדה שלמעשה, על פי הוראות החוק, הפסילה בטלה מאליה בחלוף שישה חודשים, מבלי שהמשיבה הגישה כל בקשה בעניין זה.

8. לאור האמור, אני מורה על ביטול פסילת הרישיון וביטול מעצר הבית הלילי, כפוף לכך שהמבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך 20,000 ₪, ושניים מבין הערבים לו (הערבים על פי ההחלטה מיום 2.11.23) יחתמו על ערבות צד ג', בסך 10,000 ₪, להבטחת התייצבות המבקש לכל הדיונים בתיק העיקרי.

מאחר והחלטה זו ניתנת בהעדר הצדדים, הרי שהיא תיכנס לתוקפה בעוד שבעה ימים (ביום 25.1.24).

המזכירות תמציא לצדדים החלטה זו.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ד, 18 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

